

mennesker i tale, og når flertallet ikke vil lytte til os, bliver det åbenbart sådan.

Men nu har vi advaret regeringen. Konsekvenserne kommer vi til at se fremover, og vi tror, der bliver tale om et stort skattehul.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 46 stemte for, 55 imod.

Ændringsforslag nr. 2-5 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 6-30 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove og af lov om planlægning samt ophævelse af ejerlejlighedsavancebeskatningsloven og frigørelsesafgiftsloven. (Forenklinger m.v.).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 14/1 2004. Første behandling 28/1 2004. Betænkning 5/5 2004).

Der var stillet 12 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Ole Stavad (S):

Dette lovforslag indeholder en lang række elementer. Flere af dem er ganske fornuftige og udtryk for, at man tilpasser lovgivningen til den udvikling, der er sket, siden den oprindelige lovgivning blev vedtaget, og den del af lovforslaget er vi enige i og støtter.

Men når vi når den konklusion, at vi sammen med resten af oppositionen må stemme imod lovforslaget, skyldes det, at der er nogle steder, hvor ministeren kommer med forslag, der klart åbner nogle spekulationsmuligheder. Der er også et enkelt element i lovforslaget af en sådan karakter, at hvis alle Folketingets medlemmer og ikke kun vi, der har glæden af at være medlemmer af Folketingets Skatteudvalg, kendte indholdet, forløbet og ministerens forsøg på at begrunde det, ville man sidde tilbage med undren, og så ville jeg faktisk have så stor tillid til Folketinget og Folketingets medlemmer, at det ændringsforslag, som oppositionen har stillet, og som vi om et øjeblik kan stemme om, ville blive vedtaget – måske med kun skatteministerens stemme imod.

Kl. 11.05

Det er ikke lykkedes at få nogen anden begrundelse fra skatteministeren for det forslag, end at hvis ministeren ikke får det vedtaget, vil det være i strid med regeringens skattestop. Ministeren og regeringen har gjort en hel del ud af, at regeringens skattestop ikke forhindrer, at man retter op på urimeligheder, uhensigtsmæssigheder og direkte huller i skattelovgivningen, men hvis det forslag, vi her taler om, bliver vedtaget, vil Folketinget vedtage at åbne et direkte nyt skattehul. Hvis vi derimod lader loven være uændret, vil dette skattehul ikke komme til at eksistere.

Sagen har haft et underligt forløb, som der ikke er tid til at redegøre for, og som jeg heller ikke skal trætte Folketinget med. Men der er blevet truffet en forkert administrativ afgørelse i Skatteministeriet, som betyder, at lovgivningen bliver fortolket lodret forkert, og at der udvikles en forkert praksis i en kortere periode. Dette betyder, at der bliver givet fradrag for omkostninger, man ikke har haft, og at man kan indeksere ejendomsværdier med den konsekvens, at med det, man kan trække fra, når ejendomsavancebeskatningen skal beregnes, får man langt større fradrag, end der nogen sinde har været grundlag for.

Det forhold bliver der så på et tidspunkt sat fokus på, og efter at skatteministeren først har benægtet sagen – og det skal jeg fuldstændig undskylde ham, for han er selvfølgelig nødt til at støtte sig til de eksperter, han har i sit ministerium – bliver sagen alligevel så klar, at skatteministeren er nødt til at anmode kammeradvokaten om at komme med et notat og et responsum på sagen. Kammeradvokatens konklusion er fuldstændig soleklar: Administrationen af lovforslaget er i direkte modstrid med den lovgivning, der er vedtaget, og det foranlediger, at skatteministeren i fjor måtte udsende et nyt cirkulære, som sikrer, at der bliver administreret i overensstemmelse med lovgivningen.

Derefter går der nogle få måneder, og så fremsætter ministeren et lovforslag, som genindfører den hidtil ulovhjemlede retstilstand med kun denne ene begrundelse: Den ulovhjemlede retstilstand var den praksis, der eksisterede, da skatteministeren indtrådte i embedet, og så er man nødt til at opretholde den på grund af regeringens skattestop. Imidlertid siger kammeradvokaten fuldstændig klart i sit notat og sin beskrivelse, at den lovgivning, der blev lavet i sin tid, sikrer, at enhver kan få det fradrag, han skal have og er berettiget til, og derfor er der ikke noget grundlag for at lave en sådan indeksering.

Skatteministeren har i et samråd – jeg ved ikke, om jeg kan sige det på den måde – forsøgt at forklare baggrunden for forslaget, men det eneste svar, han havde, var, at han følte, at han ellers ville komme i strid med regeringens skattestop. Derfor vil jeg godt bede skatteministeren her i dag give Folketinget og offentligheden en klar begrundelse for, hvorfor han genindfører en regel, det aldrig har været Folketingets mening at indføre, og som på grund af en fejl har eksisteret i en kortere periode, men som efter både kammeradvokatens og alle andres vurdering betyder, at der indføres et fradrag for omkostninger, som ingen har haft eller har haft nogen grund til at have, og nogle derfor kommer til at betale en lavere skat, end det nogen sinde har været tiltænkt fra noget Folketingets side.

Hvis skatteministeren bliver siddende på sin stol – det kan han jo en gang imellem godt lide, når han føler, han har en skidt sag – må det være en tilståelse over for dette Folketing af, at han ikke har nogen ærlig begrundelse. Men hvis skatteministeren ikke vil sige noget, vil jeg gerne udfordre og opfordre ordførere fra regeringspartierne til at prøve at give en forklaring. Lad os

høre, hvad vi ikke hidtil har hørt, for det må da kunne begrundes, hvis man anmoder Folketinget om at vedtage lovforslag af denne karakter.

Kl. 11.10

Hvis der ikke er nogen, som går ind i debatten og giver os en forklaring på, hvad det er, man er i gang med, håber jeg, at jeg må have lov til at nære den tillid til Folketingets flertal, at alle de, der ikke har oplevet forløbet, siger: Der må vel være noget om det, den socialdemokratiske ordfører står og siger, og derfor stemmer vi for det ændringsforslag, som en enig opposition – der i øvrigt udgør et flertal i Folketingets Skatteudvalg, men desværre ikke her i Folketingssalen – har stillet. Vi har brug for, at nogle ejer tvivlens nådegave og stemmer sammen med os om et øjeblik, når ændringsforslaget kommer til afstemning.

Jeg glæder mig til at høre den forklaring, som ingen hidtil har ønsket eller været i stand til at give Folketinget. Hvis det er sådan, at der ikke kommer en sådan forklaring, kan vi konstatere, at al den bragesnak, som statsministeren, skatteministeren og andre ministre er kommet med om, at regeringens skattestop ikke forhindrer, at man lukker huller, er endog så grotesk, at hvis man skal overholde de selvbestaltede regler for regeringens skattestop, føler man sig nødsaget til at åbne et direkte skattehul. Jeg glæder mig til at høre skatteministerens replik.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Må jeg allerførst glæde mig over, at der er et flertal bag indstillingen om vedtagelse af dette lovforslag. Det er jo et ganske omfattende lovforslag, og jeg synes, det er et meget vigtigt lovforslag, og at vi har grund til at være glade for, at arbejdet med det nu nærmer sig sin afslutning.

Der er et, jeg vil tillade mig at bruge udtrykket lille, hjørne i lovforslaget, som optager hr. Ole Stavad ganske meget, og det forstår jeg godt. Jeg deltager gerne i beklagelsen over, at det overhovedet opstod, men lad os nu ikke diskutere det. Men det er en sag, der opstod helt tilbage i kølvandet af hr. Ole Stavads beslutning i sin tid.

Det administrationsgrundlag, som jeg overtog, var præcis det samme, som eksisterede, før jeg tiltrådte. Jeg videreførte dette administrationsgrundlag, men så blev der sået tvivl om det, og det førte til – som hr. Ole Stavad helt korrekt har beskrevet her fra talerstolen – at jeg gik til kammeradvokaten og spurgte: Er der lovhjem-

mel, eller er der ikke lovhjemmel? Det blev afklaret, og det er så her, vi står nu.

Jeg sagde, straks da jeg fik kammeradvokatens papir i hånden, at hvis der ikke er hjemmel til det, kan vi selvfølgelig ikke køre videre med den praksis, og den blev øjeblikkelig og uden tøven ophævet den 11. oktober, så vidt jeg husker. Men jeg sagde samtidig, at jeg agtede at fremsætte et lovforslag med henblik på at videreføre muligheden for den pristalsregulering, der altså var berettiget tvivl om lovhjemmelen til, og hvorfor gjorde jeg det? Var det bare, fordi jeg ville tolke skattestoppets regler, som hr. Ole Stavad var inde på? Nej, det var det ikke – ikke alene i hvert fald.

Jeg vil godt sige, at forslaget går ud på, at der også ved anvendelsen af den faktiske anskaffelsessum tages hensyn til prisudviklingen. Der bliver dermed tale om en udbygning af situationen set i forhold til de øvrige indgangsværdier, som findes, og der tages hensyn til prisudviklingen. Men der er ikke tale om en dobbelt adgang til pristalsregulering, og man kan derfor ikke tale om, at reglen om pristalsregulering kan karakteriseres som et skattehul. Der er derimod tale om, at man under hensyntagen til fortiden og den ulovhjemlede praksis gennemfører en lovhjemmelpraksis.

Den nuværende regering har forholdt sig til kendsgernerne, nemlig at der ved regeringens tiltræden eksisterede en sådan praksis. Muligheden for pristalsregulering af ældre anskaffelsesnumre blev indsat i ligningsvejledningen, og der blev oven i købet udstedt et cirkulære herom. Efterfølgende har det vist sig, at der ikke var den fornødne lovhjemmel til praksis, men det kan ikke sidestilles med, at der er et hul.

Kl. 11.15

Jeg vil gerne sige, at jeg i lovforslaget har valgt at lovfæste praksis fra tidligere. Det skyldes, at der hos skatteyderne har været skabt en berettiget forventning om, at der også fremover kan ske pristalsregulering. Det er altså ikke bare et spørgsmål om skattepolitik og skattestop og de regler, der følger med det. Det er også et spørgsmål om berettigede forventninger for de mennesker, som det her handler om.

Efter min mening er der tale om berettigede forventninger. Man kan ikke forlange, at skatteyderne skal kunne gennemskue en indviklet jura.

Med lovfæstelsen sikrer jeg desuden en ligestilling mellem skatteydere, så den skattemæssige

ge behandling ikke bliver afhængig af, om man nåede at få solgt inden den 11. oktober 2003 eller efter den 11. oktober 2003.

Jeg vil desuden understrege, at der kun er tale om en lovfæstelse af praksis. Jeg mener ikke, at der kan være berettigede forventninger til en pristalsregulering af vedligeholdelsesudgifter og forbedringsudgifter, som jo også har været et grundlag for diskussionen her.

Mange har bebrejdet mig, at jeg ikke også giver mulighed for pristalsregulering af vedligeholdelse og forbedringsudgifter. Dertil har jeg sagt nej. Jeg ved godt, at der er mange, der kunne ønske det, ikke mindst folk, der står mig nær, men der har jeg sagt nej. Det, jeg bare ønsker med det her lovforslag, er at videreføre den praksis, som har været gældende, siden loven blev ændret i sin tid, altså længe før jeg selv tiltrådte. Derfor indgår der ikke i lovforslaget noget om vedligeholdelse og pristalsregulering af vedligeholdelsesudgifter.

Så jeg synes, det er vigtigt ved den her lejlighed at slå en pæl igennem den argumentation. Det er klart, at vi politisk kan være rygende uenige – selvfølgelig kan vi det – om, hvorvidt der skal kunne ske en pristalsregulering, eller om der ikke skal kunne ske en pristalsregulering. Det synes jeg er fair nok. Men jeg synes ikke, at man skal tillægge os alle mulige andre motiver for det lovforslag, som Folketinget har haft under behandling gennem et stykke tid, og hvor vi absolut har lagt meget vægt på at understrege de begrundelser, vi har fremført for dette lovforslag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Ole Stavad som ordfører i anden runde.

Ole Stavad (S):

Jeg kan konstatere, at skatteministeren og jeg er forholdsvis enige om historikken i det her. Vi er enige om, at der er sket en fejl. Vi er enige om, at der ingen tidligere ministre er, der nogen sinde har været bekendt med den fejl. Vi er enige om kammeradvokaten – der er måske en lille nuance, for ministren siger, at der er berettiget tvivl. Nej, det er soleklart og bomsikkert, at der ikke er lovgivningsmæssig hjemmel. Der er ingen tvivl.

Derfor opførte ministren sig også ordentligt og klogt og udsendte omgående et cirkulære, da han konstaterede, at der var en praksis, der ikke var nogen lovgivningsmæssig dækning for. Ingen kritik af ministren for det. Heller ingen kri-

tik af ministeren for, at han ikke sidder og kan være klogere end de jurister, der rådgiver ham.

Den eneste kritik, vi rejser af ministeren, er, at han, da han konstaterer, at der ikke er grundlag for det her, siger, at så vil jeg skabe grundlaget uden at kunne give nogen former for begrundelse for, hvorfor det er en rigtig beslutning, bortset fra, at ellers vil det efter ministerens mærkelige konklusion være i strid med regeringens skat-testop.

Kl. 11.20

Det er ikke småpenge, vi taler om her. Hvis det er sådan, at man bruger den regel, ministeren nu skaber grundlag for, og har købt en ejendom i 1975 eller tidligere, så får man, hver gang der er en ejendomsværdi på 1 mio. kr., et ekstra fradrag på 1.824.000 kr., det vil sige, at så ville man, hver gang man har en ejendomsværdi i 1975 på 1 mio. kr., kunne fratække 2.824.000 kr.

Det, ministeren indfører, er ikke engang en fortsættelse af de gamle indekseringsregler. Der kunne man tidligst få det over en 7-års-periode. Nu indfører ministeren, at man kan få indekset sin ejendomsværdi over 18 år. Der har aldrig i dansk lovgivning været retstilstande af den karakter.

Jeg ved ikke, om det er mig, der er tonedøv, men jeg hørte ikke et eneste argument fra ministeren bortset fra, at han mente, at der var nogle, der havde en berettiget forventning. Men det betyder så, at det for enhver, der har en berettiget forventning om ikke at skulle betale skat af en indtægt, gælder, at fordi der er et hul i skattelovgivningen, så vil ministeren ikke kunne ændre det, fordi ministeren har et skat-testop.

Det her er for sølle, det er for uacceptabelt, vil jeg sige til ministeren. Det er ikke noget, som vi kan acceptere eller leve med i Folketinget, og jeg er dybt forundret over, at Folketinget, både regeringspartierne, Venstre og De Konservative, og Dansk Folkeparti vil støtte et forslag af den karakter.

Det er fint, hvis den debat, vi har haft her, skulle give anledning til, at man tager diskussionerne i partigrupperne hos regeringspartierne og hos Dansk Folkeparti. Men jeg kan beklageligvis se, at der ikke er nogen af de ledende kadre til stede i Folketingssalen, som derfor måske ikke får hørt, hvad det her går ud på. Så jeg vil godt anmode formanden om, at vi får den her sag tilbage til udvalget, så vi kan få en fornyet drøftelse af, om ikke der kan samles et flertal for at få den her fuldstændig uacceptable lovgivning rettet til.

Jeg vil også godt sige til formanden, at hvis det er sådan, at ændringsforslaget imod de indstillinger, der ligger fra partierne, skulle blive vedtaget, så har jeg ikke behov for at få det tilbage til udvalget. Men bliver ændringsforslaget fra oppositionen forkastet, vil jeg godt anmode om, at sagen her går tilbage til Skatteudvalget til fornyet behandling mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 45 stemte for, 52 imod.

Ændringsforslag nr. 12 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4-11 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Op-hold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Anden behandling af lovforslag nr. L 198: Forslag til lov om ændring af lov om anvendelse af Det Europæiske Fællesskabs forordning om fastsættelse af visse foranstaltninger i forbindelse med indførsel i Fællesskabet og udførsel og genudførsel fra Fællesskabet af varer, der krænker visse former for intellektuel ejendomsret. (Bortfald af gebyr og sikkerhedsstillelse).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (FremSAT 24/3 2004. Første behandling 16/4 2004. Betænkning 5/5 2004).